

ser eller andre alvorlige Stridigheder og Angreb, maa det ogsaa være Lovgivningsmagtens Pligt, saa godt vor finansielle Evne strækker til, at skabe gode Kaar for Landets mandlige Ungdom til Opfyldelse af denne Pligt. Vi beklage selvfølgelig, at man ikke allerede nu er naaet til en Overenskomst; men vi have endnu ikke opgivet Haabet om, at der maa aabne sig en Udvej, og netop for at holde alle Muligheder aabne ville vi ved de forestaaende Afstemninger stemme paa en saadan Maade, som vi ganske sikkert, hvis det var den sidste og endelige Afgørelse, der skulde træffes, ikke vilde stemme paa. Vi tage altsaa det Forbehold, at naar vi med Hensyn til flere Forslag stemme, som det nu vil vise sig, at vi gøre, er det, fordi vi ville bringe Sagen videre og have Arbejdet fortsat. Vi mene, at der for de Grupper, der ere enige om at anerkende vore Neutralitetspligter, er en Pligt til at komme til en Forstaaelse om, hvorledes de Pligter skulde opfyldes. For i højeste Grad at bidrage dertil er det, vi ved de forestaaende Afstemninger ville søge at hjælpe Lovforslagene videre til en fortsat Udvalgsbehandling og derefter følgende tredie Behandling med, hvad der saa ellers senere kan paafølge, eventuelt Forhandling i Landstinget. Hvis det, som sagt, var den sidste og endelige Afstemning, maatte vi i mangt og meget og endda paa meget væsentlige Punkter stemme anderledes, end vi agte at gøre ved den forestaaende Afstemning.

Slengerik: En af de sidste Ytringer af den ærede foregaaende Taler (Parkov) giver mig Anledning til at gøre en Bemærkning. Det ærede Medlem sagde noget, der lød omtrent saaledes, at de, der have Ansvaret for Ordningens Brug, maa kunne godkende den. Jeg er ikke ganske paa det rene med, hvor det ærede Medlem i dette Tilfælde mener, at Ansvaret ligger. Det er Lovgivningsmagten i Danmark, der har Ansvaret for den Ordning, der træffes, og de Herrer Officerer have ikke det ringeste Ansvar i saa Henseende. Deres Ansvar gaar ud paa at bruge det, som Lovgivningsmagten indretter, paa bedste Maade i Overensstemmelse med den Hensigt, i hvilken Lovgiv-

ningsmagten ønsker, det skal bruges. Det er de Herrers Ansvar, og det er ikke større, det er heller ikke mindre. Skulle vi ikke sætte alt paa rette Plads?

Denne anden Behandling vil i Øjeblikket neppe give mig Anledning til nogen længere Tale. Min Gruppe staar, hvor den stod, da Sagen var til anden Behandling i April, og hvor vi stod, da den var til første Behandling i indeværende Samling. Vi have ikke forandret vort Syn paa det foreliggende Spørgsmaal. Vi ere blevne bestyrkede i, at vort Syn er rigtigt, blandt andet ved den Omstændighed, at Regeringen har fundet det nødvendigt at møde hos Rigsdagen med et Forslag om Optagelse af et Statslaan paa 40 Mill. Kr., et Forslag, der efter sin Motivering viser, at vi end ikke have tilstrækkeligt af Penge til at bestride de almindelige civile Udgifter uden at laane Penge og saa meget mindre have Penge tilovers til et saadant Militærvæsen som det, Regeringen og Højre nu stille Forslag om.

Men de andre Parters Stilling er heller ikke væsentlig forandret. Jeg burde maaske sige: de andre Partiers, thi den højtærede Konseilspræsidents Stilling er jeg ikke ganske paa det rene med, men den ville vi maaske naa at blive paa det rene med, inden Sagen forlader Folketinget. Jeg forstaar nu, at jeg virkelig havde Ret, den Gang jeg for en Maanedes Tid siden ved første Behandling sagde, at dersom de Herrer af Højre ønskede en Overenskomst med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), blev de nødte til at flytte sig over til det Standpunkt, som det ærede Medlem stod paa. Det viser sig nu, at den Udtalelse, jeg den Gang fremsatte, var fuldstændig rigtig, og jeg skal ærlig sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke har flyttet sig over til Højre. Om Højre vil være i Stand til at flytte sig over til det ærede Medlem fra Ringkøbing paa et senere Stadium, skal jeg ikke kunne sige noget om, saa godt kender jeg ikke til, hvad der foregaar indenfor Højre. Muligheden er maaske ikke udelukket. (*W. Neergaard:* Jo!) Der er et af Højres fremragende Medlemmer, tør jeg vel nok sige, nemlig det